साप दुर्वाससो विद्यां देवहूतीं प्रतोषितात् ।
तस्या वीर्यपरीक्षार्थमाजुहाव रविं शुचिं ॥ ३१ ॥
तदैवोपागतं देवं वीक्ष्य विस्मितमानसा ।
प्रत्ययार्थं प्रयुक्ता मे याहि देव क्षमस्व मे ॥ ३२ ॥
अमोघं दर्शनं देवि आधत्से त्वयि चात्मजं ।
योनिर्यथा न दुष्येत कर्ताहं ते सुमध्यमे ॥ ३३ ॥
इति तस्यां स आधाय गर्भं सूर्यो दिवं गतः ।
सद्यः कुमारः संजज्ञे द्वितीय इव भास्करः ॥ ३४ ॥
तं सात्यजन्नदीतोये कृच्छ्राल्लोकस्य बिभ्यती ।
प्रपितामहस्तामुवाह पाण्डुर्वै सत्यविक्रमः ॥ ३५ ॥*
श्रुतदेवां तु काशूषो वृद्धशर्मा समग्रहीत् ।
यस्यामभूद्दन्तवक्र ऋषिशप्तो दितेः सुतः ॥ ३६ ॥
कैकयो धृष्टकेतुश्च श्रुतकीर्तिमविन्दत ।
संतर्दनादयस्तस्याः पञ्चासन् कैकयाः सुताः ॥ ३७ ॥
राजाधिदेव्यामावन्त्यौ जयसेनो ऽजनिष्ट ह ।
दमघोषश्चेदिराजः श्रुतश्रवसमग्रहीत् ॥ ३८ ॥
शिशुपालः सुतस्तस्याः कथितस्तस्य संभवः ।
देवभागस्य कंसायां चित्रकेतुबृहद्बलौ ॥ ३९ ॥
कंसवत्यां देवश्रवसः सुवीर इषुमांस्तथा ।*
कङ्कायामानकाज्जातः सत्यजित् पुरुजित् तथा ॥ ४० ॥
सृञ्जयो राष्ट्रपाल्यां च वृषदुर्मर्षणादिकान् ।
हरिकेशहिरण्याक्षौ भूरभूम्यां च श्यामकः ॥ ४१ ॥